

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **JUDr. I. O.**, bývajúceho v B., J. č. X., proti odporcovi **U.P.**, a.s. so sídlom v B., L. č. X., **o určenie neplatnosti zrušenia pracovného pomeru v skúšobnej dobe**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 10 C 171/94 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 9 Co 293/2007, o námietke zaujatosti sudcov Krajského súdu v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Bratislave JUDr. Roman Huszár, JUDr. Martina Mišovicová a JUDr. Magdaléna Floreková **n i e s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 9 Co 293/2007 (vec Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 10 C 171/94).

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaním zo 17.9.2007 (č.l. 291 spisu) vzniesol námietku zaujatosti proti predsedovi senátu Krajského súdu v Bratislave JUDr. Romanovi Huszárovi z dôvodu, že tento sa už predtým zúčastňoval rozhodovania v predmetnej veci odvolacím súdom a všetky tieto rozhodnutia boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky zrušené. Žiadal preto, aby po tretíkrát rozhodoval iný senát odvolacieho súdu, v ktorom nech sú len sudcovia, ktorí sa rozhodovania doposiaľ nezúčastnili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súde v Bratislave (§ 16 ods. 1 O.s.p.) posudzoval opodstatnenosť uvedenej námietky z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z ustanovenia §14 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Účelom citovaného ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaniu veci, k nezaujatému prístupu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Cieľu, sledovanému uvedeným ustanovením, zodpovedá aj právna úprava skutočností, ktorá je z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Je ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu, a to: 1/ k veci, v rámci ktorého by mal sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci, alebo 2/ k účastníkom konania, ktorý by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim, alebo 3/ k zástupcom účastníkov konania, ktorý by bol založený na pomere vykazujúcom znaky vzťahu uvedeného pod 2/.

V zmysle ustanovenia § 14 ods. 3 O.s.p. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z vyjadrenia sudcov JUDr. Romana Huszára, JUDr. Martiny Mišovicovej a JUDr. Magdalény Florekovej, ktorí majú vo veci v odvolacom konaní v súlade s platným rozvrhom práce rozhodovať, nezistil žiadne také skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť pochybnosť o ich nezaujatosti v zmysle uvedeného ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p. Uvedení sudcovia uviedli, že vo veci nie sú zaujatí, nemajú žiadny vzťah k prejednávanej veci a ani k účastníkom konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že súčasťou základného práva na prejednanie veci pred nestranným súdom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nie je povinnosť súdu vyhovieť návrhu účastníka súdneho konania, ktorý podal takýto návrh podľa § 15a O.s.p. a vylúčiť označeného sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci pre zaujatosť. Obsahom základného práva na prejednanie veci nestranným súdom je iba povinnosť súdu prejsť každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia veci pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 27/98 z 25. marca 1998).

I keď zákon v § 14 ods. 1 O.s.p. spája vylúčenie sudcov z prejednaní a rozhodovaní vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len

pochybnosť o ich nezaujatosti [vid' tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná ("justice must not only be done, it must also be seen to be done")], nemožno prehladať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo. Z vyššie uvedeného vychádza aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, zahrňujúce osobné presvedčenie a správanie sudcu vo veci a hľadisko objektívne, založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností o zaujatosti sudcu (napr. Saraiva de Carvalho proti Portugalsku, 1994, Gautrin a ďalší proti Francúzsku, 1998). Preto k vylúčeniu sudcov z prejednávania a rozhodovania veci môže dôjsť len vtedy, keď ich vzťah k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranne rozhodovať (II ÚS 105/01, Sbíрка nálezů a usnesení ÚS ČR, sv. 23, nález č. 98, str. 11).

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia v zmysle § 2 ods. 2 zák. č. 385/2000 Z.z. v znení zmien a doplnkov a je povinný prejednať a rozhodnúť všetky veci, ktoré mu boli pridelené v súlade s platným rozvrhom práce súdu. Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu, keď výnimky môžu vyplývať len z naplnenia zákonných predpokladov, ktoré však neboli v prejednávanom prípade splnené.

Meradlom pre hodnotenie objektivity sudcu nemôže byť subjektívne hľadisko účastníka konania, ktoré je spravidla motivované tým, že súd nekoná (nekonal) a nerozhoduje (nerozhodol) podľa jeho predstáv. Takéto hodnotenie správnosti súdneho konania, resp. rozhodovania nepatrí účastníkovi konania a nemôže objektívne zakladať pochybnosti o nezaujatosti sudcu.

Na vylúčenie uvedených sudcov Krajského súdu v Bratislave je preto nepostačujúca len tá skutočnosť, že rozhodnutia odvolacieho senátu v prejednáwanej veci, na ktorých sa títo sudcovia podieľali, boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rámci dovolacieho konania zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie odvolaciemu súdu.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že sudcovia Krajského súdu v Bratislave JUDr. Roman Huszár, JUDr. Martina Mišovicová a JUDr. Magdaléna Floreková nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania danej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. mája 2008

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: